ఓం శ్రీ సాయిరాం

శ్రీ సాయి సుదర్శనగీత

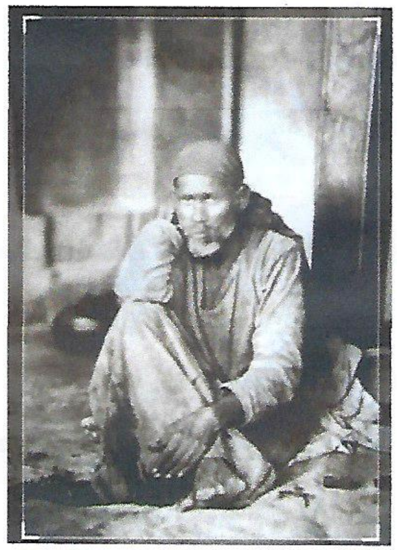

స్థితి పటలం

ఓం శ్రీ పరమాత్మనే నమః

సాయి శివహరి ఓం

సప్తమ అధ్యాయము — జ్ఞాన విజ్ఞాన యోగము

(1) (04-10; ముప్పైఆరవ రోజు)

1.	సమస్తము నేనన్న ..సర్వ భారములు మోతు.. సర్వ శరణాగతి సేయ.. నీ సర్వస్వముండనై గాతు....!
2.	పదే పదే రాదు ఈ మానవ జన్మ..పరమోత్తమమైనది ఈ నరజన్మ..నూరు జన్మలకు నేడే నరుండ వైతివి విదిలించు విదిలించు నీ విజ్ఞానం ..వదిలించు వదిలించు కమ్మిన అజ్ఞానం.. నేనుంటి నీ అండ నీ భక్తి, బంగారు కొండ....!
3.	భావింతువే బతుకే బంగారు మయంగా..మూరు జన్మల నేల ఎత్తంగ వలయు ? మంచి మనసున్న మనిషిగా బ్రతుకొక క్షణకాలం..కాకివై నూరేళ్ల బ్రతుకంతా కాలరాయక....!
4.	నీ మంచి నీకున్న నితరులకు పంచన్న..మాయలో బడబోకు మంచిగా చెబుతున్న సఖునిగా అంటున్న సఖ్యతగ చెబుతున్న..కాకిగా బతకకు కలకాల మోయి....!
5.	విజ్ఞాన వీధిలో ప్రజ్ఞాన జ్యోతివై..జ్వల జ్వల జ్వల జ్వల జ్వలించ రావో సాయముంటిని నేను నీ అన్న సాయిగా..మనిషి మనిషిలో మంచినే నిలుపుము సర్వ జీవులందు నే సమవర్తి నైతి ..నేనుంటి నీ అండ, నా భక్త బంగారు కొండ....!

6.	ఆత్మ జ్యోతి గను, అపై వెలుగు చీకటిలో నుంటివా..చిక్కుదువు, లే లెమ్ము నరుడా ! నర్తించు, నర్తించు నర్తించు ప్రళయ కాల రుద్రుండవై..మాయా బంధాలు చీల్చి చెండాడ, భద్రుండవై, వీర భద్రుండవై ప్రభవించు ప్రభవించు పృథ్విలో....!
7.	మంచినే చెబుతున్న..పంచ కావ్యాలు చెపుతున్న : నీ వెనుక నేనున్న నన్నందు కోవే ! అందుకో నా భక్త ! బంగారు కొండ....!
8.	కృష్ణ పరమాత్మనే సాయి మహాత్ముడనై..చెబుతున్న గీత ఇది చెవికెక్కలేదా, అజ్ఞానం, ధునిలో ఆహుతి వేయి, నీ మనసే మండే గోళమవుతుంటే..చెడు గుణాలన్ని బుగ్గిగావ....!
9.	అగ్గైన, బుగ్గైన — లక్షయినా, బిక్షయినా, పక్షైన, పామైన, పరకాంత అయిన సమవర్తిగా దోచు, సర్వేజన సుఖినో భవంతు ఇది సాయి చెప్పిన గీత, ఇది బ్రహ్మ గీసిన రాత....!
10.	కట్టు పంచొకటి, బిక్ష చిప్ప.. ఒకటి నీడ ఇచ్చే చెట్టొకటి నీకున్న చాలు....!
11.	ఏకాంత మందు ఏ కాంతను దలవక..శ్రీకాంతు పదములు చేరి తరియించు చీల్చి చెండాడనా నీ పాప కర్మాలు..శ్రీ సాయినాథుండ, శాంతి కాముండ....!
12.	రామన్న, కృష్ణన్న, ఈశన్న, సాయన్న, సర్వావతారాలు నేనైన, సర్వ నాముండ తలచిన, పిలిచిన, అరచిన, అలసిన, నీ వెనుక నేనున్న నా భక్త బంగారు కొండ....!
13.	శ్రీ సాయినాథుండ, శాంతి కాముండ..రాయింతు గీతను పలుకింతు కవితను పంక్తి, పంక్తిన నేను పలుకు తున్నాను..పలుకు, పలుకున సుధలు చిలుకుతున్నాను....!
14.	నీ అండ, నీ దండ, సర్వ వేళల నేను..శరణన్న గాచేటి శాంతి ధాముండ బంధాలు బాపుకొని బతుకుతీపి వదిలి..సత్యలోకము వైపు సాగి రావయ్యా....!
15.	ఆర్తుల పాలిటి దేవుడు గమ్ము - అన్నార్తులనింత ఆదుకొన రమ్ము కన్నీరు తుడుపుము - దుఃఖాల బాపుము..స్వామి వపుదువు నీవు — సాయి వపుదువు నీవు....!
16.	ఈ గీత చెబుతున్న - సాయిమాతగా చెబుతున్న..సుద్దులు బుద్దులు కావివి - సుఖము లేదీ జగతిన్ శ్రీ సాయి సేవలో అందు సుశ్రీ శాంతి సౌభాగ్యముల్..నీ బ్రతుకున పండగా నా భక్త, బంగారు కొండ....!
17.	విష్ణుండ, కృష్ణుండ, ఈశుండ, రాముండ, విశ్వంబునకే నేను విశ్వేశ్వరుండ రాముడను, సాయి దేవుడను నేనే, రహీమన్న నిరాకారుడను నేనే....!
18.	మంచన్న, మమతన్న, శరణన్న, సేద తీర్చుదును నా అక్కున దిక్కు, దిక్కుల దాటి నీ దిక్కు నేనున్న నీ అండగా నేనున్న బంగారు కొండ....!
19.	శబరి పెట్టిన పండ్లు ఎంగిలన్నానా? భక్తితో పెట్టినదే బంగార మన్నాను కొండంత దేవుడికి కొండంత పత్రా? పిడికెడు ముష్టయిన భక్తితో పెట్టు....!
20.	లక్షలిచ్చినా బిక్ష, మూడు గింజల బిక్ష...సమముగానే స్వీకరించితి - సమవర్తి నైతి

	నాకేది భేదము? నీకేల భేదము! చెప్పింది విను భక్త నా బంగారు కొండ....!
21.	కన, కన ఇక విను కన్న..విన, విన, విన నా వేదము చేద్దైనదా ! గన గన నిక ఘనుడా నీ గతి కననిక, కుక్క కుండను ముట్టు గాని...పానకము త్రాగునా....!
22.	భవతారకమైన నా మాటలు వినక..తామసము నేల కూలుదువే..నీ తలరాత మార్చ లేదు ఏ భగవద్గీత....!
23.	సనకు, సనకు, నను వీడి సనకు..నీవా లేగ దూడ, అడుగడుగున ఆశా వ్యామోహ వ్యాఘ్రముల్ నీ కుత్తుకను కొరికి ..నీ నెత్తురు ధారల గ్రోల వచ్చుచున్నవే....!
24.	నీ గుణంబులు తెలిసి గూడా నీకై..దిగులందే మది యోగిని భోగిని కాదు.. ఏకాకిని, బంధమే మున్నది మన ఎడల..నా మది నింత నీకై బుగలు పాటు పడన్....!
25.	పోబోకు క్షణమైన నను వీడి ..అనుక్షణము నీకై తపించు, నీ సఖ్యత కోరి చెప్పితి వింతగ చూసెద వేల, నింతగా చెప్పితి గదా గీత, పులకింతలు లేకున్న కాని విన్న పుణ్యంగాదే....!
26.	కలను నీ కనులలో, కలను నీ కలలలో, కలను నీ కవితలో, కలను నీ భవితలో, కలను కడలి లోన, కలను నాకాశంబున, కలను నీలోను, నాలోను, కన్పించు చుంటినే కనుల ముందు, రాయించు చుంటినే సాయిగీత....!
27.	కలను అంభోనిధిని, కలను కడలి గర్భాన, కలను అణువు లోన, కలను బ్రహ్మాండాన, పిండాన, అండాన, గుండాన ఉన్న గుర్తుంటే చూచుకో, బుద్ధుంటే తలచుకో....!
28.	వింతలు నీతులు చెప్పితినని..విసుగు పడబోకు, వింత లేదిందులోన చెప్పింది నీ గురువుగా నీతులు చెప్పుట నా ధర్మం....!

(2) (05-10; ముప్పైఏడవ రోజు)

29.	గోంగూర నాడైనను చెప్పక బోతినే బుద్ధుల్..చెడితివి కదా ! ఎక్కడ ఏడుతువో అని సుద్దులు నొక్కి చెప్పితిన్....!
30.	నాకేటి? నీవేపాటి? బాధను మించి మమతను పెంచి చెబుతున్న నీ ఈ గీతను....!
31.	చదువుము చక్కని చదువులు....చదవాలంటే ఈ ప్రకృతి నీకు పాఠశాల గాదే....!
32.	కంటే, నీవింటే, నేనంటే నదే బ్రహ్మ వాక్యము, నీ రాతను దీర్చగ లేదో ! చెట్టున, పుట్టన, గట్టున మట్టిన, మదిన, మంటన, అండము, పిండము, నభోనాంతరమున నేర్పింతును రా నాతండ్రి నేర్చుము! సర్వ విద్యలు ప్రకృతి ఒడిలో బడిలో....!
33.	భువి నుండి నేర్చుకో భూదేవి ఓర్పు..పృథ్విపై నీవు భరియించు, బాధల తరియించు..సకల పాపాల..నేర్చుకో నాతండ్రి ఇది మొదటి పాఠము....!

34.	చెట్టైన తా హరియించు పోతూ, హర్షిస్తూ, నీడ ఇస్తూ, తన తనువంతా నీకై తాంబూలముగా చేసి త్యాగియై నిలుచు...ఆ తరువు నేర్పు నీతిని కను....!
35.	మరి మరీ వింటే, మరి చెప్పుకుంటే, నెవేడ బోవుదువో, నా నీడ రాలేవు నొక్కి నే చెపుతున్న, ఒక్కింత వినుమన్న...సర్వ విద్యలు ప్రకృతి ఒడిలో — బడిలో....!
36.	పుట్టయినా మట్టిచ్చు, మట్టైనా మణులిచ్చు, మాణిక్యములిచ్చు, తిన గింజలిచ్చు, జీవించు భాగ్యంబు నిచ్చు, భాగ్యాలు నీకిచ్చు, నిది బంగారు కాదే... నేర్చుకో నాయనా... ప్రకృతి బడిలోన, ఒడిలోన....!
37.	నీ కింత చెప్పంగ మతి కెక్కలేదు.. కనువిప్పి కాంతువని కాంక్షించి చెప్పితి అడుగడుగు పాఠాలు అవని అంతనుండ..బడులేమినేర్పురా నీ బండ బ్రతుకుకు....!
38.	చదువుకో నాయన్న, చదువుకో అన్న... విశ్వగురుండనై వినిపించు చుంటి..విశ్వేశ్వరుడనై వినుతించు చుంటి నేర్చుకో నాయన్న, నేర్చుకో తండ్రీ.... ప్రకృతి బడిలోన, ఒడిలోన, నా మదిలోన....!
39.	చీమలో నేర్చుకో శ్రమించు గుణము.. కూడ బెట్టుట గాదు.. శిబి నుండి, బలి నుండి గ్రహించు దాన గుణము మనిషిగా జీవించు - మాధవుని అందుకో....!
40.	కష్టించి మరి పుష్టిగా...బడుగు బ్రతుకులకు పెట్టు ! ఇది యొక పాఠం, మది నిలువు కంటే..! నేర్చుకో నా అన్న, ప్రకృతి ఒడిలోన....!
41.	ఆకాశము నుండి అందుకో మనసుంటే, అది మేఘసందేశం.. నది జలాల అది స్వీకరించినా.. సాగరంబు నుండి త్రాగేను కదన్న ఉప్పు నీరు..వర్షించు అమృత జలములై....!
42.	పంటకు, పాడికి, జీవికి, ప్రాణములు నిల్పేటి నీరిచ్చి..ఒక్క బొట్టైనన్ అది నిలుపుకో కుండ అమృత ధారలై వర్షించు కాదే....!
43.	ఉప్పు నీటి బ్రతుకు నీదేమిటన్నా? దాహంబు తీర్చవు, దారి నెవరైన నడిగినా....!
44.	పరికించి చూడగా ఇది నొక పాఠమై.. జలమవుదువో నీవు? పృథ్వి వవుదువో నీవు? ఆకాశమవుదువో, అది నీ ఇష్టం ! కష్టము లేదన్న, కనిపెట్టి చూడు....!
45.	దాన గుణమే లేదా దానవుండ వవుదువా..మంచి చూడగ లేవు మరియేటి జన్మ? నువు బ్రతుకుట గొప్పా? పదిమందిని బ్రతికించుటయే గొప్ప....!
46.	ఎంతని చెపుదు నీకు నీతి పాఠాలు..చిల్లికుండవు నీవు, నా నీతుల నీరేల నిలుచును మట్టి కుండవు కావు ..ఒట్టి బండవు నీవు....!
47.	నేర్చుకో నాయన్న ప్రకృతి బడిలోన..సంద్రాన్ని పలికించు అడుగడుగు అలలు కన్నీళ్లు కష్టాలు తరలించు పొరలలో నీ మనసు పొరలలో....!
48.	ఆ గుర్తు లేమి, మట్టు పెట్ట నీవు మార్తాండుడవై.. నర్తించి, నర్తించి, వర్తించు.. సమవర్తివై నీవు....!
49.	అడుగడుగున నీకు అవకాశమిస్తి.. ఆపైన నేనుండ నీ సాయినాథుండ

	మరి చెప్పు వారేరి నీ నీతి పాఠాలు ! కుక్క ముట్టిన కుండ నీ బ్రతుకు కాకుండ....!
50.	ఇంతగా చెప్తున్నా, చెవిపెట్టి వినకుండ..చేసేది ఏమిటో చెప్పరా కన్న ! పరికించి చూడంగా ఈ ప్రకృతే నొక పాఠశాల...నేర్చుకో నా కన్న..నేర్చుకో నా తండ్రి....!
51.	ఆది గురువునై అడుగడుగు పలికింతు..విశ్వ సంగీతాలు వినిపింతు వినిపింతు నీ కళ్ళు తెరిపింతు, నను కనాలను కాంక్ష ఉంటే .. నిన్ను కన్నానురా కన్నా నాకన్న ఎవరన్నా మిన్న....!
52.	సద్గురువు చెప్పిన చదువిది..సద సద్వివేకి ధరణి వర్ధిల్లు చదువుకో నా అన్న చదువుకో తండ్రీ..ప్రకృతి ఒడిలోన, బడిలోన....!

(3) (06-10; ముప్పైఎనిమిదవ రోజు)

53.	వినుము, వినుము విన్నావా..నేను చెప్పిన వేద వేదాంగ వేదముల్.. విని తరించి విజ్ఞాన వీధిలో వివేకోదయమై నలరారు నవ్య జ్యోతుల నక్షత్రమై....!
54.	నీ జ్యోతుల కాంతి గని తరించ భక్తులు జ్యోతులకు జ్యోతులై, సద్యో జాతులై ఆ చంద్రార్కమై నవ వేదముల్ చెప్పి...వేద భక్తుల నిలిపి నలుగురికి నవ పథముల్ చూపించు....!
55.	నీ మనసు పండితే, నీ పుణ్యమే నిండితే, నీ ఆత్మ రూపుడే పరమాత్మగా దోచు పరమేశు ప్రతి సృష్టి పరబ్రహ్మ ప్రత్యక్ష సాక్షాత్కార వీక్షణమై.. బ్రహ్మలకు బ్రహ్మవై భాసించ గలవు....!
56.	సృష్టిలో నీ చూపు, నీ దృష్టిలో సరి చూపు...మనిషి మనిషిలో బ్రహ్మ — మనసులో బ్రహ్మ మమతంతా బ్రహ్మ అండము, పిండమూ....విశ్వమే నిండు బ్రహ్మ, బ్రహ్మాండమై....!
57.	విశ్వమోహనా కారుండనై, ఆ మురళి లోలుండనై..విశ్వప్రేమైక నాదాలు రవళించనా నేను..ఊరంత, వాడంత, నీ నీడంత, బృందావనిగా కనిపింపజేతును కండ్ల ఎదురుగనే కమనీయదృశ్యాలు గన కాంక్షలుంటే
58.	మనిషి, మనిషి మధ్య నా మురళి రవము.. మనసు, మనసు మధ్య మమతాను భవము గోరంత ప్రేమున్న కొండంత దీపాలు...కోరి నే వెలిగింతు - అందుకో బ్రహ్మాండ గమ్యం....!
59.	ధనాకాంక్ష విడిచిన కమలాక్షు కనిపింప జేతు..కమనీయ దృశ్యాలు నీవు కోరిన గోపికలు మీరంతా, భక్తి పరాకాష్ఠత నొంద..ముక్తి మార్గ దీపికలై దీపింతురీ వేళ వినాలని నీ కుంటే వినిపింతు మురళి....!
60.	మనసంతా మధువని, మనిషంతా మాధవును.. బృందార్చిత వనమందుగా భువినంతా, మనమంతా నందార్చిత ఆనంద రూపులై అన్న ! అన్నన్న విహరింతు గాదే....!
61.	గోపికలేటి ఈ పాటి చేసెద రేటి ! నా మురళీ మోహన ముగ్ధ గానంబునన్ మురిపింతు, భువి నూపింతు గాదే..నాపైన భక్తి ప్రపత్తులుంటే

	వినాలని నీకుంటే - వినిపింతు విశ్వ విపంచికనై.... మాధవ మురళీ గానం....!
62.	ఈ భక్తి పరాకాష్ట నందన్ — గోపింతురు గోపికలై..భక్తిన్, రక్తిన్ ఏ పాటి లేకున్న కాలేరు, కాబోరు... గోపికలు, కాగలరే గొర్రె పిల్లలుగన్....!
63.	మురళీ గానంబున సప్తశ్రుతు లెంచితివి..వ్యర్థ మానవ జన్మ నింకేటికి చెపుమా ! నేనే పాటికి చెప్పుదు, చెప్పి, చెప్పి, చెవి నొచ్చెనే గాని - నీ మనసు నచ్చని మాటలేటికిన్....!
64.	భక్తిని బూటకము సేయకు, జీవన శృతి పదము జేరు.. శుద్ధ, భక్తి మార్గములు మూసుక పోవునేమో..అన్నన్న ! ఆ పరమేశుడైన నిను పదిలము చేయడే....!
65.	పక్షైనను గూడు చేరు, పశువునైనను గూట చేరు.. మేధస్సు గల మనిషై పుడితివే పుడమిన్... నీవు జేరు ఆఖరి పదమిదే నా పదముల లయించగన్, ఎందుకు బ్రతుకు హరింతువు? నీ గాఢపు నిద్రలో జ్ఞానాంధకారము పోదేల..? అన్నన్న ! నా మురళి సపశృతుల్ నెంచెదవే....!
66.	ఘటనా ఘటన సమర్థుడ నైన సంఘటిత సద్యోల్లత...చరిత సృష్టించ సమర్థుడ, నీకింతకు చెప్పితిన్, నీ జీవిత బంధము ముక్కలు సేయగ నాకు ఒక్క క్షణము చాలు....!
67.	మూర్ఖ మతివైన నీ చీకటి తెరలు తొలగింప చేయన్, అన్నన్న ! నీ వెన్నన్నా ముమ్ముందు ఎన్ని అన్న ఆ క్షణమున, నీ క్షణభంగుర జీవితములకై వ్యర్థము చేయన్....!
68.	చెప్పినన్ వినక చీకటి పొద్దులన్ వృధా పుచ్చుచున్..వ్యర్థపు జన్మల నేటి కెత్తెదవు, పొద్దు పోవగన్ గూటికి చేర తహ, తహలాడెడి ప్రాణులన్ గన, నీ జీవితపు చివరాంకము..ప్రొద్దు పోకమున్నే, నా శుభ పదముల్ చేరి ప్రొద్దున్ పుచ్చన్...శుభతరుణంబయ్యె, ఒక క్షణమాగి ఆలోచింపుమా.....!
69.	ఇంతలు కన్నులుండి మరి ఏటికి లాభము...నీ ఆలోచన లేటికి...? యోచన సేయుము నీ జ్ఞానపు నేత్రము నేటికీ తెరవ నాశే లేదా ! నీ నోటికి వృధా మాటలేల, చేయలేవే హరినామ గానామృతంబు....!
70.	మతి ఏటికి, ధృతి ఏటికి, హరి చేరని బ్రతుకే పాటికి? శృతి చేయుము, నీ జీవిత నౌకను సరి జేసెడి హరి సర్వోప గతుడై ఎందెందు వెదికి చూసిన నందందే ఉండు అను క్షణమునన్....!
71.	కరములు జోడించి, కనుము గిరిధరుని...మనము నేకము జేసి ధ్యానించుము విశ్వ విభుని పెదవులు కదిలించుము — హరి, హరి, హరి యని.. పలికించగ.. వినిపింతును సంగీతము సరిచేసి మీ మనసుల సప్త స్వరములై నను జేరెడి మీ పుట్టుకుల పుడమి సార్థక మొందన్ వినాలని ఉంటే వినిపింతు మీ సాయి గీతికన్....!

(4) (07-10; ముప్పైతొమ్మిదవ రోజు)

72.	ఇచ్చుట లోపము సేయను అడిగిన అర్హత ఉన్నచో ఆనందము కుప్పలు తెప్పలుగా వరముల నిత్తున్, నీ కరముల జాచుము మోహమాటంబేమి, యాచించుటకే పుట్టితివి గదా....!
73.	పుట్టిన నాటి నుండి నీ పుట్టెడు బుద్ధులే మిక్కుటంబౌ పుక్కెడు పుక్కెడు బుద్ధుల ద్రాగించినన్, పురాణముల్ రంగరించి రయమునపోసినన్ వేసినచోటనే ఉన్న గొంగళి పగిదిన్, ఇసుమంతైన వాసిగ కదలిక లేక ఉంటివే?
74.	చీకటి గమ్మెనేని, వెన్నెల వచ్చు నంచు ఓపిక నెదురు చూపులు చూచుటే, మానవ నైజం రేపనునది వెల్గుల విరివెన్నెల వాకిళ్లై ఈ చీకటి నలుదిశలన్ పోగన్ చిమ్మన్....!
75.	అతి ఆశల మతి మసక బారెను కాన నిరాశల జీవితం క్రుంగ దీసినన్ బ్రతుకు మితిగను శృతి మించి పోకు ఈ గతి దుర్గతి గాదెప్పుడున్....!
76.	వెన్నెల విరిసెనేని చీకటికై చుడంబోవు చీకటి వెల్గులు చీటికి, మాటికి వచ్చున్ చీదర పడనేల మర్మ మెరిగిన చిక్కుల్ తీరున్....!
77.	సుఖాలలో నెన్నడు కానవు ఆ సుదర్శనున్ బాధలు కల్గెనేని భగవంతు డొచ్చునే? నీదగు బ్రతుకుల బాగున్ సేయ గుర్తుగన్, బాధల గని రోదించకు భగవంతుని దరి జేర్చు దగ్గర దారే సుమా....!
78.	బాధల కోర్తు వేని భగవంతుడు మెచ్చున్, ఇచ్చున్ ఓర్పు వచ్చున్ ముందు ముందు సుఖములని ఎంచి బాధల దూరకు భగవంతుడుని జేర్చు దగ్గరదారంటు ధైర్యము కనుమా....!
79.	సుఖముల గని, అదొక అగాధముల ఖని, మునిగినన్ ముంచుచు, అడుగుకు అట్టడుగు చేర్చున్ ఇసుమంతైనను సంతృప్తులు నందించగ లేని అవొక సౌఖ్యములా....!
80.	బాధలు ఓరిమిన భరింతు వేని నీ పూర్వపు పాప కర్మ పంచితముల్ కరిగి సానం పట్టిన వజ్రమై నీక్కం కడిగిన ముత్యమై భగవంతుని తలపులలోని నాదగు పాద పద్మము చింతలు చేయుదురు గదా....!
81.	భవ తారకమై — భవాబ్ధిన్ దాటించు నావికలై భగవద్భక్తుండు — జేరు భక్త వత్సలున్ జీవిత మంతన్ గడపంబోరు చీకటి లోనన్ అజ్ఞాన అంధకారము చీల్చ నొకపరి భగవత్ సంకీర్తన సేయుము విరియు వెన్నెలల్ వేయి వేల శరచ్చంద్ర కాంతులై ఈ పదము దివ్య పదమున్ జేర్చున్....!
82.	పుణ్య చింతనల్ చేయగ లేవే సుఖ సౌఖ్యములు వున్న ఇలన్ ..శ్రీపద చింతనములు నీ మనమందున చేయలేక, ఔరా ! ఇది నా పరాక్రమ మంచు మీసాల నిమ్మకాయలు నిల్పు పగిదిన్ పొగరంబోతు పోట్ల గిత్తవై, మిడి మిడి సిరుల మించు మదంబున చిర చిర లాడెదవు స్పష్టంతన్ చిన్నజీవు లటంచున్....!
83.	కాదే నే కాంచ నీవొక అల్ప ప్రాణివే ! అన్యుడవో ఈ హీన గుణముల అన్యాయము నవుదువే? అన్నన్న ! కాంచగలేవే పాటికిన్ అది దేవున్ నీ జీవితం అసాంత మడుగంటగన్....!

84.	కను, కను, విను, విను, అడుగున, అట్టడుగున నీ పాప చింతనల్, కరుగగ నీ ఆక్రందనల్ "భగవంతా ! శ్రీ కాంతా ! ముంచుము, నీ పద సౌభాగ్యముల్ చేర్చను చేయూత నిమ్ము నే నాటికైనన్" పిలు అంచున్ అవకాశమున్నది గాన, ముక్తిన్ నివ్వ ముముక్షున్నై ఆవిర్భవింతు నీకీ అవకాశం, ఆకాశమంటు సౌఖ్యంబిలన్ కానవు సుమ్మీ....!
85.	లేదనన్, పాప పుణ్యముల్ నొకటిగన్ తలచుచు స్థిత ప్రజ్ఞుడవై, సుఖమున పొంగక, కష్టమున కృంగక, ఖర్మముల్, ధర్మముల్ నొక పగిది జూచు స్థితి నందినన్ భగవదాశ్రిత పదమంద గలవు నీవు ఆశ్రిత మందారున్....!
86.	స్థితమతివై ఏ స్థితుల నీ మతి చలించ నీకు — నీ కర్తవ్య పాలన ధర్మము జేసితి వేని, కామివి గాక నవుదువు మోక్ష గామివే....!
87.	క్రీగంటన్ జూచు చుంటి నీకంట పడకుండగన్, గంటన్ గంటన్ అరగంట ఏ ఐదు ఘడియలైనన్ కనులు అర మూతలు పడనీక, నీవే పగిది ధర్మముల్ సేతువో అని, నా కంట కప్పగ లేవు అడుగడుగు నీ అంతరాత్మ సాక్షియై నిలుచు చేసిన పాపముల్ చెప్పినన్ చాలు పరితప్తుండవై పరిపాలించు....!
88.	మునిగిన దేది లేదు, ముందుకు వచ్చు చున్నది ముప్పున్ ! నీ కనువిప్పున్ కల్గించు శ్రీ కాంతున్ నీ అంతరాత్మన నిలచి నీ అడుగడున తట్టి జెప్పుదు నేను కర్మల నంటక సేయుము కర్తవ్య పాలన నిను పాలింతు, మాటన్ దప్పక నా ధర్మ పాలనన్....!
89.	చీకటి వెలుగుల ఒక్క రీతిగను కష్ట సుఖ సౌఖ్యంబున పొంగకు, క్రుంగకు ధర్మముల్ తప్పక కర్మముల్ కలిగింప జేతు నిశ్చింతుడవై నుండుము, నే ఆశ్రిత పక్షపాతినే....!
90.	కష్టము కలిగెనంచు కలత పడి "రాడే నా దేముడో రాముడో" అని కేకలిడన్ పరుగిడి వచ్చి నిన్ పాలింపన్ పని లేదను కొంటివా !కలిగిన నందు కన్ను గానక "ఎక్కడ ఆ దేముడు నే కాదే భగవంతుడంచు" బీరము పలకగన్....!
91.	ఈ పగిది బేరము సేతువవురా ! నాతో పశ్చాత్తాప్తుండవై, పరితప్త హృదయమునన్ చేసిన తప్పున్ మరి సేయక బోను తప్పలంచు నా మది తట్టి పిలిచిన, నీ మది తలుపుల తెరచి తటాలున కాచెద, పాలించెద, ఆలించెద నీ మూర్ప నిలకడయై నిలిచి నంతనే, నిజమిది నమ్ము....!
92.	తడి గుడ్డన గొంతులు కోయ నేర్చిన శిష్యా ! నీ కొత్త దారుల, మోసపు క్రొంగొత్త నవకళ మోసపు నాట్య కళానిష్ఠల్ నన్నే మార్చగ లేవు, ఆది నుండి ప్రళయాంతక నాట్య కోవిదుడన్, నీ పీకలు పట్టు కొందు, పాతాళమున్ తొక్కుదు, నటరాజ మూర్తినై....!
93.	కల్మష మొదిలి ఆ కలతన్ బాప ముక్తి కాంతన్ జేరగ పిలుతువేని ఆ క్షణము నీ ఆర్తారవముల ఆలించి, పాలించి ఇచ్చెద కైలాసమున్ పద కైవల్యమున్....!

(5) (08-10; నలభైవ రోజు)

94.	అనన్య ప్రేమన ఈ ఆది పురుషుని కోరెదవేని పూర్ణ యోగమున నిమగ్నుడ జేసి, సంపూర్ణ విభూతి బలాది గుణంబుల, సంపూర్ణత గల్గెనేని ఆత్మ రూపుడ వైనన్ కాంచ గలవే....!
95.	సదా సద్గతుల్ గనగ సదమల మతి వైతివేని సంపూర్ణ తత్వ జ్ఞానము తెల్పెద సద్యో జ్యోతుండవై వెలగంగ విశ్వ సంపూర్ణతన్....!
96.	కోటికి నూటి మంది, ఆ నూటికి ఒక్కడే ఒక్కండుగా నను కోరి జేరుటకు శరణాగతి నందిన చెప్పెద నా యదార్థ రూపమున్....!
97.	విజ్ఞానపు వెల్గుల కాగడాలు నీ కన్నుల వెల్గించగ కాంతువు రమాకాంతుని తత్వ దృష్టినన్....!
98.	పరమాత్మ తత్త్వం బెరుగవు పరమంతను ఆ పరమేశ్వరుడే ! పరుడవు గాకు, ఆ పరమాత్మ పాదార విందముల చెంతకు పరమాత్మీయుడవై జేరంగ పిలిచె, పరతత్వం గనుమా....!
99.	భూమి, నీరు, గాలి, అగ్ని, ఆకాశంబు, బుద్దిన్, మానసమున్, అహంకారమున్, అష్ట భాగంబులుగ విభజించన్ అపర జడ ప్రకృతి....!
100.	కాంచుము, జ్ఞాన నేత్రుండవై మిన్నంగన్ భిన్నంగన్ ఉన్న ప్రకృతి పర అన పేరున సంపూర్ణ జగతిన నా జీవన రూపంబు, చేతనా ప్రకృతి గనుమా ! నీ కన్నుల చేతన్....!
101.	సకల భూతముల్ పర, నపర ప్రకృతుల నుండే ప్రభవించు జగతి సంపూర్ణంబుగన్ ప్రభవము, ప్రళయము జగతికే మూల కారణమై, పరము నేనై యుంటిన్....!
102.	సకల చరాచర జగత్తంతయు దారమున గుచ్చబడిన దండై నాయందే నిలిచి ఉండనే....!
103.	సూర్యచంద్రులన్ వెల్గించు వెల్గులన్, సకల వేదముల నినదించు ఓంకారముల్ ఆకాశమున్, శబ్దమున్, పురుషులున్, పురుష తత్వమున్ వెల్గునది, వెల్గించు చున్నది నేనే....!
104.	అగ్నిన్, తేజస్సున్, పృథ్విన్, పవిత్ర గంధంబున్, సకల భూత చరా చర చరముల జీవమున్, తపోధనుల తపస్సున్, నేనే.. నేనే... నేనై నిండి యుంటిన్ నేనే నేనైన, నేనే నిన్ జేరిన సకలము విష్ణు స్వరూపము నందున్....!
105.	సకల భూత జాలంబులకు, సనాతన మైన బీజంబు నేనే, సకల బుద్దుల సుబుద్ధి నేనే, తేజో విధుల తేజము నేనే, తేజ స్వరూపమున్ నేనే, మకరందమున్ గ్రోలు త్రేటివై తేట తెలుగున్ తెలియంగ చెప్పితి గీతార్థ సారముల్....!
106.	మాటికి, మాటికిన్ నీ నోటికిం అందించ గీతామృత రస పానముల్, పది జన్మల నొక్క పగిదిన్ సంపూర్ణత నిచ్చు పూర్ణ అమృత కుంభమై ఆస్వాదించు గీతామృత మిది....!
107.	గుణములకు గుణము నైతి మరి నిర్గుణుండ నైతి, సత్వ రజ స్తమో గుణంబుల భావంబులు

	కల్గె నావలననే వాస్తవంబునన్ నేనున్ వానియందు లేను నాయందున్ ఏ గుణముల్ లేనే లేవు....!
108.	గుణమతి వైతి వేని, నిర్గుణ తత్వమున్, భగవద్గుణమున్, జ్ఞానమున్ గ్రహించి తరించుమా....!
109.	త్రిగుణంబులు భావంబుల జగతి మోహిత మవుచు నుండన్, ఈ త్రిగుణంబులకు అతీతుడేనని ఏనాటికి నరుడా తెలియం గలవు....!
110.	త్రిగుణాత్మక మవును అలౌకిక మయిన నా మాయ అతి దుస్తరమా ! దాటంగ నేర నెవ్వరు, నిరంతరమున్ నిర్వి మగ్నులై ఈ నిరంజునిన్ భజింప మాయన్ చీల్చి, దాటింతు సంసార సాగర భవ బంధముల్....!
111.	మాయన జ్ఞానమున్ కోల్పోవుదురు రాక్షస స్వభావులగు, భువి నీచ మానవుల్, కర్మల్, పాపపు కర్మల్ వల్ల కర్ములౌ మానవుల్ నను కడదాక కాంచగ లేరులే....!
112.	ఉత్తమ కర్మలున్ ఒనరించు మానవుల్ కొలికి పూసగ నొక్కడు, నొక్కండైన నుండగ వచ్చు అట్టి మానవుడు అర్థార్థుల్, ఆర్తుల్ ! జ్ఞాన జిజ్ఞాసుల్, చతుర్విధ భక్తులు నన్ను జేరి తరించగ వత్తురు....!
113.	నరుల్ నాలుగు విధ భక్త వరుల్ ఐక్యత అనన్య భావంబుల చరించుచున్..ప్రేమల, భక్తుల జ్ఞానుల అత్యుత్తముడౌ తత్త్వం దృష్టితో కాంచునేని నేనే ఆ జ్ఞానికి అత్యంత ప్రీతి పాత్రుండగుదు....!
114.	నా యందు అనురక్తుడయిన భక్తుడు జ్ఞానియౌ భవమంతన్ భగవంతుని రూపమై నొప్పారు సుస్థిరతన్ తనమతి శ్రీ పతిన్ నిల్పి స్థిరమతి యగున్ నాలుగు విధ భక్తుల్ నాకు ప్రీతి పాత్రులే....!
115.	నన్నున్ నరయంగ గలడు నల్గురిలో నొక్క జ్ఞానియే నాదగు సమదృష్టిన్ నల్గురిన్ జూచిన ఆ నల్గురి దృష్టి నా సృష్టిని గాంచగ అదృష్టవంతుడొకడే సుమీ....!
116.	జన్మసుకృత ముండెనేని సర్వము సర్వేశుడటంచు నరగున సరసిజముల చేరి తరించు వాడే సద్గతి నొందున్....!
117.	భోగియై, భోగలాలసతల్ సంసార మాయలన్ బడి కామితములకే క్షుద్ర దేవతల కొలిచి ఆయువుల్ క్షీణింప జేసుకుందురు గాదే....!
118.	పదుగురి భక్తులన్ పరిపాలింపన్ ముక్తులన్ చేయంగ పరి, పరి రూపంబుల పరిణామంబుల బహు, బహు క్షేత్రంబుల ముక్కోటి దేవతలనై మీ ముంగిట నిలచితి ముక్తి నివ్వ....!
119.	జగమంతన్ నిండినన్, నీ క్షీణపు దశ వచ్చెనేమో ? దశ దిశలన్, దిక్కులన్, దిక్కైన నా దిక్కున్ జూడక మంత్ర తంత్రముల మరిడమ్మల మాంత్రికుల జేరి నీ ఆయువు క్షీణంబు చేసుకొంటివే....!
120.	నిన్ పూర్ణ జీవిగ సేయ, పరిపూర్ణ కుంభమున్ నీ ముంగిటికి అరగింపుల నివ్వన్ నానా ఎంగిలి బ్రతుకులకు నాల్కల్ దాల్చెటి మీ జిహ్వల కొరకంచులు పెట్టినన్ పునీతులై, ఈ పూర్ణ పురుషుని పాదములు పట్టంగ నేర్తువే....!

121.	అజ్ఞుల్ మానవులు విజ్ఞత కోల్పోయి నా పరతత్వమున్, పరమోత్తమమై ఉన్నన్ అవినాశనముల్ నంద పరభావమున్ తెల్వగ లేక ఇంద్రియా తీతుడనౌ నన్ను తమ బుద్ధుల తమ రూపుల నంట గట్టి ఆనందించుదురు....!
122.	సచ్చిదానంద రూపుండ సాయి పరమాత్మను ఏ నాటికి నాదౌ భావమున్ అంద గలరో....!
123.	మీకున్ ఆకలి ఉన్నదంచు నాకున్ మెతుకులు జూపెడి వారు నా ఆకలి తీర్ప నిజముగ మీ చేతన్ జూచి నవ్వుల నవ్వక కోపగింతునా....!
124.	మీ కిచ్చిన సిరి కాంచి — సంతృప్తి నుండగ లేక, సదా అన్యపు సంపాదనల వక్రపు గతుల మీ గతులున్ మరచి గంటలు గట్ట — నీ పొట్టకు బెట్ట నలుగురికి పెట్టు నొప్పక, ఆ అర్థపు గంటులన్....!
125.	మూటల్ గట్ట — అర్ధమున కొచ్చునా ఆ అర్థము — బ్రతుకున వ్యర్థపు ప్రొద్దుల వుచ్చుట గాదే....!
126.	ఆ కాలుడు వచ్చిన నీ తలకింద దిండు గున్న గంటిన్ నీ వెంట రానిచ్చునే ! ఆ రాపిడికి మెడకింద రాచపుండు వచ్చు గాని....!
127.	మింటిన కమ్మిన మబ్బుల వలె ఆ మాయపు తెరలు నరుల క్రమ్ముచు నుండు అజ్ఞానమున్ అహంకారమున్ మరచి తొలగించగ ఆ మబ్బున్ వెలుగు ప్రభాకర దివ్య ప్రభలన్ గాంచి నీ మాయపు తెర చించుము, మాధవు నీ డెందము నందే అందగలవు....!
128.	అందందు వెదికి చూచిన అందగ లేవు నీ అజ్ఞానమునన్ ఎందెందు జూచి వెదికిన కాంచగ లేవు నీ ఎదురుగ ఉన్న గోవిందుని పొందున్.... !
129.	నీ అహంకార అజ్ఞానపు గంటుల్, అంటుల్, సొంటుల్ కట్టలు కట్టి ఆవలికి నెట్టు.. సర్వస్య శరణాగతి అన ఆత్మ నందే సాక్షాత్కార మిత్తు — సదానంద మూర్తవుచు నీ సాయి పరమేశుండే....!
130.	నేనింత తత్వము చెప్పునన్ వింత కాదే ! నీవీ పగికిది చచ్చెదనుచు ఏడ్చెదవు.. చచ్చిన చావు గాదే....!
131.	చచ్చెద ననుచు ప్రతి క్షణము చచ్చు చుందువు చింతలు మాని తత్త్వం అర్థం గాదని నీ ఏడుపు అవల గట్టున పెట్టి నా పాదములు పట్టు — చెప్పెద తేట తెనుగునన్....!
132.	దేహము విడిచి చచ్చెదవేని ఆత్మవై భాసిల్ల గలవు ఆత్మయై అలమటించకున్ దేవుడై భాసిల్ల గలవు....!
133.	ఆత్మకు చావున్నదే ! అది అంతం యున్నదే ! అంతరార్థము చెప్పితి — నీ వీనుల విందుగ తేటల తెలుగు గీతికలై — గీతా రసామృత పానముల్....!

(6) (09-10; నలభై ఒకటవ రోజు)

134.	శ్రీ మదనంత కోటి బ్రహ్మాండ నాయకుడ రాజాధి రాజ యోగి రాజుండనైనను భక్తులకు బానిసనై వినమ్రుడనై మీ రాక కాంక్షించుచు కావలి కాయుచున్న — మీ సాయి మూర్తినే....!
135.	సద్బుద్ధి సదాచారములు సమత మమత సద్బోధ సేయగ సద్గురుండనై ఆ శిరిడీ నిలయంబున ఆశ్రిత మందారుడనై, ఆశ్రితుల అనుక్షణమున్.. రక్షింప సమకట్టిన సర్వ రక్షకుడనై నిల్చితిన్....!
136.	నాకున్న ఏకైక వ్యసనం భక్తులన్ ముక్తులం జేయ సమకట్టుటే ! అనాది నుండిన్ నేటికీ నేనెన్ని రూపంబు లెత్తినన్ నా సారూప్య మిచ్చుటే నాదగు లక్ష్యం....!
137.	లక్ష భక్ష్యంబులు తిను భక్తుండ నీవైనన్ భక్తి నను చేరు లక్షణమే నీ కొక లక్ష్యం ! భవ బంధముల్ బాపెద నన్న నీ భారముల్ నే మోసెదనన్న ఆ నిర్లక్ష్య వైఖరేలకో? లక్ష్యం మార్చు — లక్ష్మీపతినే నీ సద్గురు రూప మెత్తితిన్....!
138.	భగవంతుడు అలిగిన గురు అనుగ్రహ ముండెనేని చేర్చున్ భగవంతు చెంత సద్గురువు అలిగెనేని భగవంతున్ పొందు దారుల్ బంద్ అగున్....!
139.	గురు అనుగ్రహ ముండెనేని సర్వం సానుకూల మగున్ ఈ గురు పీఠమున్.... ఆది, అనాది నుండి ఆది గురువు శంకరుడయ్యె....!
140.	ఆ శంకరుని సశిష్యుడు శ్రీ మహావిష్ణువే కాదా...? ఆ విష్ణువు శిష్యుండ పరబ్రహ్మను బ్రహ్మ బ్రహ్మకు వసిష్ఠుడున్, ఆ నాటి నుండి ఆ పరిభ్రమణ ఈ నాటి సాయినాథుడున్....!
141.	దయగల దేముడై అత్రి అనసూయ పుత్రుండు, ఆ దత్తుండు ఎవరను కొంటివి నేనే, నేనే అన నీదగు చిన్న బుర్రకు ఏ నాడెక్కున్....!
142.	నేనెవరో నీకు తెల్పునా? అపై కదా ఆ పైవాడిని తెలిసుకొనుట ఇది తెల్పుటకే ఆ సద్గురువు దత్త రూపుండై అవతరించె....!
143.	నరులలో అధికుండై, గురువులకు గురువై, అష్టాంగ సిద్ధుల్, అణిమాది విద్యల్ యోగముల్, యాగముల్, జ్ఞానముల్ ఏనాడున్ ఎంతమంది గ్రహించి తరించిరే...?
144.	కోటికి, నూటికి తేలక ఆ నూటికి ఒక్కడే కలడే సద్గురువు సదోప దేశముల్ అంది ఆ సారసాక్షుని చరణముల్ చేరి తరించగన్....!
145.	తరగక శిష్యులా, అనవరతంబుగ తరంగంబులై, తరిమి, తరిమి తరచి తరచి అడిగిరే అర్హత లేకన్, సంపూర్ణ విశ్వాసము ఉన్న శిష్యుడొక్కండైనన్ చాలునే....!
146.	లెక్కకు మిగిలె ముప్పదిలో మెప్పున్ పొందు శిష్యులు ముగ్గురై అలర్కు, డాదిగ మరి నొకరో ఇద్దరో చెప్పన్ నాకే సిగ్గాయే....!

147.	మీ నరుల గుణములు అనాది నుండి అనుమానపు రోగులు కాదే ! శ్రద్ధన్, సబూరిన్ మించిన సౌభాగ్యం ఉన్నదే, సద్గురువున్ సేవింప....!
148.	పొట్ట బొడిచిన — కట్టెతో కొట్టినన్ కానరు విశ్వాస మొకింతన్ కనపడునే మిము మెచ్చి ఆ కమలా కాంతుడు....!
149.	దయా రసమును శిష్యులకు పంచి సద్గురు ఉపదేశములు సేయ నెంచిన ఆ దత్తుండనే — సంపూర్ణ విశ్వాసము నుంచక అపూర్ణులైతిరి — పూర్ణులు గాక....!
150.	అసంపూర్ణ మూర్తి సదుద్దేశమును సక్రమపు రీతుల్ చెప్పిన సద్గురుడంచు నమ్మని మీ అహంకారమూర్తుల గాంచి అదృశ్యమయ్యె నరుల కంట బడక....!
151.	పూర్ణులయిన గద ఆ పూజ్యుని దర్శన మొందుట సర్వస్వ శరణాగతి ఆ నాడున్, ఈ నాడున్, ఏ నాడున్ చేసిన సంపూర్ణ మతియై సద్గతి నిత్తున్....!
152.	పాసిన కూడున్ చాలు ఆ కుక్కకు పెట్టన్, నీ కేటికి సద్గురు ఉపదేశ అమృత పూర్ణ కుంభముల్, కనకపు సింహాసనము శునకము మెచ్చునా....!
153.	ముక్తి మార్గ మిత్తు నంచు ముముక్షుడు ఆ దత్తుడు రాగ యోగ మాయ క్రమ్మిన మీరు కుక్కలన్ గని నే తక్కువ వాడంటిరే....!
154.	తర్కం చేసి — తన్నుక చస్తిరి కాని, పరతత్త్వము నందించ వచ్చిన పరమాత్మనంచు, ఎందరు గుర్తించిరి పో, ఆ విజ్ఞాన జ్ఞాన యోగముల్ గుర్తించిన, గురి ఉంచిన వారలే, త్రాగ గలరు పరామన్న మంచున్....!
155.	నేడు పరితపించినన్ పరమ దయామూర్తి దత్తుండున్ మీ కందగ ఏ నాడైనన్ అర్హత నెందరు అందెదరో, చెపుడీ ! వ్రేళ్ళ పైన లెక్కించైనన్....!
156.	అడుగడుగున గురువును విసిగించి అడిగడిగి జవాబులు రాసెడి ఈ నాటి శిష్యులకున్న అనర్హత, అవగుణంబులే అడిగిన చెప్పలేదంచున్ కత్తుల కర్రల మొత్తెడి నీవేటి ఉత్తమ శిష్యుడవు....!
157.	లంచం పెట్టినన్ తరగతుల తరలించెడి సుద్ద ముదుపుల్ కాన్కల నివ్వ కాదన గల ఓ గురువు, నూటికి నొక్కండైనన్ చిక్కిన మీ చేతన్ చంపక చావక యుండెనా....!
158.	మీ అనర్హత అజ్ఞానమున్ చంపిననాడే వత్తురు పైకొత్తురు, అప్పటి దనుకన్ ఈ అద్దపుదారులు దొక్కెడి అజ్ఞానపు అంధ విద్యార్థి పైకొచ్చెద నంచు పాపపు పాకుడు బండన పాకుతు అధమ పాతాళమంటన్ అడుగుకు అట్టడుగుకు అడుగున్ పడి చత్తురు....!
159.	నీకు సద్గురువు గురించి చెప్పుట నాకున్ నోరు నొచ్చుటకే ! సత్ శిష్యుల్ కోటికి నూటికి తేలినన్ సద్గురువుల్ నేటికీ ఈ నాటికి నూటికి నొక్కండు లేడు పో....!
160.	ఈ గంతకు, ఆ బొంతకు గురుశిష్యుల్ సమానమౌదురు గాడిదల చెంతకు గాడిదల్ పోక పంచకళ్యాణి పరిగెత్తునే....!

161.	అప్పటినుండి నిప్పటి వరకు ఇప్పట్టు పట్టు పట్టి కంటికి రెప్పల్ నడుమ లేవు నే కాంచుచునే నుంటిన్ మీ సరికొత్త గురుశిష్య సంబంధ బాంధవ్యముల్....!
162.	ఓరిమి లేదు కూరిమి ఏమి నేర్తురు ! అన్నన్నా ! కూరుకు పోతిరే కుత్తుక బంటి వరకున్....!
163.	చుట్టలు త్రాగ నేర్పినవాడు గురువంచున్ గుర్తించి మ్రొక్కిన నీ విజ్ఞతకు వెర్రినై జూచితిన్ విజ్ఞాన వెలుగుల నింపక, ఆ వెన్నెలదొంగ నీ వెన్నంటి వచ్చినన్ వెర్రియై నను గుర్తించక ఈ గొర్రెలమందల గలసితిరే....!
164.	మిము తీర్చి దిద్ద ధాతకు ధాతయో, విధాతకున్ విధి విధానము మార్చ మరెన్ని అవతారముల్ రచించవలయునో....!
165.	ఏడేడి ఏకలవ్య శిష్యుడు ? గురువుకై తన వ్రేలు ఖండించి నిచ్చిన త్యాగ ధనుడు.. కడిగిన ముత్యంబౌ కీర్తిన్ మిగిల్చి, కదిలిపోయె ఆ కమలాకాంతుని దివ్య పాదారవిందములంటన్....!
166.	ఏడేడి, భక్తిన నను పిల్చి ప్రియబాంధవుడటంచు — భగవంతుడటంచు సర్వంనమ్మినందుకే — అతని రథసారధినైతి భువనభవనాంతరములకున్ — ఏక ఛత్రంబుగా ఏలిన జగన్నాయకుండనే....!
167.	ఏడి ! ఏడేడి ! ఈ నాడేడి అర్జునుని లాంటి శిష్యులు లేకున్నన్ అతని కాలిగోటికి బోలు అదృష్టమున్నదా ఈనాటి విద్యార్థులకున్....!
168.	భక్తిని పిల్చిన బంటునై మీ వాకిట ముందర పడిగాపులు గాయనా ! మీ పాపపు బ్రతుకులనైన పరిహరింప వచ్చిన సాయి పరమాత్ముడనే....!
169.	నువు కొట్టెడి కొబ్బరిచిప్పలకున్ నీ విచ్చెడి రెండు రూకలకున్ అడిగితినని ముడుపులు కోరెడి స్వామి ఆ సాయంబుచు, వాపోయెడి నీవేడనను సద్గురువని నమ్మితివే....!
170.	గురువన అర్థం తెలియని ఈ నాటి శిష్యులకు గురు సద్బోధల్ గూర్చి చెప్పుట హాస్యాస్పదమే ! రోగికి పథ్యపు మెతుకుల్ పెట్టంగ అరుగునే పంచ భక్ష్య పరామన్న సమేత సద్గురు బోధల్ వంట బట్టునా....!
171.	ఎంతటి సద్గుణ ఖని యైనన్ శోభించెనా, గురు శుశ్రూషణల్ చేయనిదే మాణిక్యమైన మట్టిం ఉన్న వెలకట్ట వచ్చునే ! మకిలిం దులిపి బంగారం తీసిన నాడే వెదజల్లు జిల్గుల వెల్గులన్....!
172.	కనుకన్ పట్టుము గురుపదముల్ ఆ పరమ పద సోపానముల్ చేర్చ ఎంతటి విజ్ఞానినైనన్ మార్గ దర్శకుడు ఎన్నన్ చేరునే, పరంధాముని చెంతకున్ ....!
173.	పద పదమున విషయ వాసనల్ విషగంధుల పడవేయ, గోతుల్ నాతుల్ ఎదురైన పడక నిల్చుటే వింతే సుమా....!
174.	శ్రద్ధ, సబూరిన్ నీ మనమున నిలిపి సద్గురున్ నమ్మిన నిను జేర్చ సులభతర మార్గములన్ తనకు తానై ఏ ఒక్కడు పెట్టంగ నేర్చునే ! ఇది స్వగృహ పరిశ్రమ అటంచు....!

175.	విజ్ఞాన రీతుల్, గణితముల్, గణించుట కాదిది సంపూర్ణుడవై సద్గురువు నమ్మిన సంపూర్ణాంకమై సదా సదమలమూర్తి చేరుదువు, మరు నేటికిన్..? శేషములేని జన్మలై గురు శుశ్రూషణల్ కల్గునే !
176.	నాడు జగద్గురువైన ఆ శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ ఈ నిజమున్ లోకమునకు చెప్పుటకే సాందీపని శిష్యుడై శుశ్రూషల్ చేసితి ! అహురా, నాకున్ విజ్ఞానమున్ లేకనా....!
177.	విద్యార్థి అనగన్ అర్థంబు తెలియునే ! విద్యన్ అర్థించు సవినయతన్ ఈ ఘోర కలిన్ అర్థమే మారి అనర్థమున్ దెచ్చె...!
178.	గురువుపై గురి ఉంచక గూఢపు రీతుల బెదిరించగ వచ్చునే విద్యల్ నిగూఢ రీతులన్ ఈ గాఢపు విద్య అర్థించకన్....!
179.	సువినయ సంపన్నతల్ కల్గగ సద్గురు సుశ్రూషల్ చేయక.. శ్రద్ధ, సబూరి చూపక రాణించునే ధరణి... ? ఔరా! ప్రియశిష్యులకు నేడు గురువే అన్వేషింప వచ్చె....!

ॐ ॐ ॐ